

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobkyně: **R. H.**
zastoupená JUDr. Miroslavem Nyplem, advokátem
advokátní kancelář NNK a partneři s. r. o.
se sídlem Dukelská třída 15/16, 500 02 Hradec Králové

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách, ze dne 14. 7. 2021, č. j. X, o invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 14. 7. 2021, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 4 719 Kč k rukám jejího zástupce JUDr. Miroslava Nypla, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaná rozhodnutím ze dne 14. 7. 2021, č. j. X (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), zamítla námitky žalobkyně proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále také jen

„ČSSZ“) ze dne 4. 3. 2021, č. j. X (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“), kterým bylo změněno původní rozhodnutí ČSSZ ze dne 3. 11. 2020, č. j. X tak, že od 29. 10. 2020 se žalobkyni podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zdp*“) přiznává invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 10 121 Kč měsíčně, a toto rozhodnutí ze dne 4. 3. 2021 potvrdila.

II. Obsah žaloby

2. V podané žalobě žalobkyně shrnula předchozí řízení a výsledky posouzení jejího zdravotního stavu (viz níže) a namítala, že napadené rozhodnutí je nezákonné. Nezákonnost spatřuje ve vadě řízení spočívající v tom, že žalovaná nedostatečně zjistila a nesprávně zhodnotila její zdravotní stav. Jak opakovaně uváděla již ve svých námitkách, žádný z posuzujících lékařů s ní neučinil osobní pohovor, žádný z nich ji ani jednou osobně neviděl, a to přesto, že její duševní stav, který se jednoznačně projevuje na jejím jednání, je příčinou poklesu, resp. ztráty její pracovní schopnosti. Namítla, že žalovaná se v napadeném rozhodnutí (i lékařských posudcích, o které se toto rozhodnutí opírá) opakovaně dovolává odborných zpráv o jejím zdravotním stavu, ačkoli závěry těchto zpráv, konkrétně zprávy Mgr. K. Č. (klinický psycholog) a MUDr. B. S. (psychiatr), nerespektuje.
3. Žalobkyně uvedla, že jak Mgr. Č., tak MUDr. S. s ní byly v přímém kontaktu, viděly její reakce a mohly tak relevantním způsobem zhodnotit její skutečnou schopnost zapojit se do pracovního procesu. Naproti tomu posuzující lékaři žalované s ní nekomunikovali, přesto konstatovali, že práce schopná je. Takový závěr dle názoru žalobkyně odporuje jejímu skutečnému zdravotnímu stavu i přiloženým zprávám Mgr. Č. a zejména MUDr. S..
4. Z posudku lékařky OSSZ a z posudku lékaře ČSSZ (provedeného v rámci námitkového řízení), vyplývá, že její pracovní schopnost zhodnotili jako sníženou o 60% dle kapitoly XV., oddílu A, položky 1d přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*vyhláška č. 359/2009 Sb.*“), nepřihlédli přitom k možnému zvýšení procentní hranice ve smyslu § 3 vyhlášky či posouzení dle položky 1e, jako zvlášť těžké postižení. Takový závěr přitom vyplývá ze zjištění jak Mgr. Č., tak MUDr. S.
5. Ze všech uvedených důvodů má žalobkyně za to, že žalovaná dostatečně nezjistila stav věci (její zdravotní stav byl posudkovými lékaři nesprávně posouzen) a v důsledku toho vydala nezákonné rozhodnutí. Navrhla proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení a přiznal jí náhradu nákladů řízení.

III. Skutkové a právní závěry krajského soudu

6. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „*s. ř. s.*“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě rozhodl při jednání.
7. Z obsahu správního spisu vyplynulo, že žádostí ze dne 22. 9. 2020 podanou u Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) v Hradci Králové žalobkyně požádala o přiznání invalidního důchodu s odůvodněním, že v důsledku závažného úrazu hlavy, k němuž došlo v prosinci 2018, není schopna vykonávat nadále zaměstnání. Tento úraz jí postihl jak po fyzické stránce, tak zejména po stránce psychické.

8. Žalovaná rozhodnutím ze dne 3. 11. 2020, č. j. R-3.11.2020-429/666 029 1330 její žádost zamítla s odkazem na posudek OSSZ Hradec Králové ze dne 20. 10. 2020, dle kterého poklesla její pracovní schopnosti pouze o 25% a není tak invalidní ve smyslu § 39 odst. 1 zdp. Uvedeným posudkem byl za rozhodující zdravotní postižení žalobkyně stanoven stav po kraniocerebrálním traumatu dne 23. 12. 2018, který odpovídá zdravotnímu postižení uvedenému v **kapitole XV** (funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), **oddílu A** (postižení hlavy, krku, těla), **položce 1b** (funkční poruchy po úrazech hlavy, klenby nebo baze lební, mozku; stavy s lehkým funkčním postižením, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15-25%. V případě žalobkyně byla stanovena horní hranice 25%, která se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění.
9. Žalobkyně podala proti uvedenému rozhodnutí námitky, v nichž namítala nedostatečné posouzení zejména svého duševního stavu, který jí v důsledku změn nastalých po úrazu znemožňuje výkon práce. Doložila zprávu o vyšetření u klinického psychologa Mgr. Č. a následně v dalším řízení zprávu psychiatra MUDr. S..
10. V námitkovém řízení byl zdravotní stav žalobkyně posouzen lékařem Lékařské posudkové služby ČSSZ (dále také jen „LPS“), který ve svém posudku ze dne 9. 2. 2021 uvedl, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v **kapitole XV, oddílu A, položce 1d** (funkční poruchy po úrazech hlavy, klenby nebo baze lební, mozku; těžké postižení, výkon některých denních aktivit podstatně omezen) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti v rámci daného rozpětí 50-60% na horní hranici 60%, která se ve smyslu § 3 citované vyhlášky nezvyšuje. Takto stanovená konečná míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá invaliditě druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zdp. Den vzniku invalidity byl stanoven na 17. 6. 2020. Na základě tohoto posouzení ČSSZ vydala dne 4. 3. 2021 rozhodnutí č. j. X, kterým změnila původní rozhodnutí ze dne 3. 11. 2020 č. j. X tak, že od 29. 10. 2020 přiznala žalobkyni invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně.
11. Proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 3. 2021 podala žalobkyně opět námitky, neboť považovala zjištění žalované za nesprávné, nedostatečné a nezohledňující veškeré rozhodné skutečnosti a poskytnuté podklady. Vyslovila přesvědčení, že by jí měl být přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Žalobkyně mimo jiné žalované vytýkala, že žádný z jí pověřených posudkových lékařů s ní neprovedl osobní pohovor, a to přesto, že důvodem neschopnosti práce je zejména její duševní, nikoli fyzický stav. V rámci tohoto druhého námitkového řízení provedl lékař LPS ČSSZ dne 27. 4. 2021 nové posouzení zdravotního stavu žalobkyně, kterým potvrdil původní posudkový závěr ze dne 9. 2. 2021 (viz výše). Žalovaná následně napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně zamítla a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 4. 3. 2021.
12. V projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále také jen „PK MPSV“ nebo „PK“ nebo „posudková komise“), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

13. Z těchto důvodů požádal krajský soud PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové o vypracování posudku, který byl vyhotoven po jednání komise konaném dne 17. 1. 2022 za přítomnosti žalobkyně. Posudková komise zasedala v řádném složení za účasti odborného lékaře z oboru neurologie a psychiatrie, zdravotní stav žalobkyně hodnotila na podkladě spisové dokumentace OSSZ, spisové dokumentace LPS ČSSZ a odborných lékařských nálezů v nich obsažených, na podkladě zdravotnické dokumentace od ošetřujícího praktického lékaře, lékařských nálezů doložených žalobkyní (viz výše citované zprávy MUDr. S. a Mgr. Č.) a na základě vlastních poznatků. Po jejich vyhodnocení stanovila PK za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně těžký organický psychosyndrom v důsledku kraniocerebrálního traumatu dne 23. 12. 2018, s postižením více složek psychiky, charakteru frontálního syndromu se změnou osobnosti, emotivity a chování a se závažným postižením kognitivních funkcí, velmi těžké postižení kognitivních a intelektových schopností s výrazným odklonem od normy při výkonu většiny denních aktivit a rolí, ztrátu sociálních rolí a návyků, těžké globální poškození kognitivních funkcí a velmi těžkou poruchu exekutivních funkcí. Jedná se o zdravotní postižení, které je uvedené v **kapitole V** (duševní poruchy a poruchy chování), **položce 1d** (organické a symptomatické duševní poruchy; těžké postižení, výrazný odklon od normy při výkonu většiny denních aktivit a rolí) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. na **60%**. S ohledem na další zdravotní postižení se zohledněním profese podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky posudková komise **zvýšila** uvedenou hodnotu o **10%** na celkových **70%**.
14. PK MPSV odůvodnila, že na základě doložených nálezů a objektivizace zdravotního stavu v průběhu jednání dospěla k posudkovému závěru odlišnému od posudkového závěru lékaře OSSZ i lékaře LPS ČSSZ, a to že **k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 2 písm. c) zdp, šlo o invaliditu třetího stupně s datem vzniku invalidity dnem 17. 6. 2020.** Posudková komise se vyjádřila k předchozímu posouzení zdravotního stavu žalobkyně (viz výše), přičemž na základě odborných nálezů MUDr. S., Mgr. Č., kompletní zdravotní dokumentace a vlastního posouzení žalobkyně dospěla k závěru, že u žalobkyně po těžkém kraniotraumatu (frontální, okcipitální poškození při úrazu dne 23. 12. 2018) po téměř dvou letech přetrvává těžké globální poškození kognitivních funkcí a velmi těžká porucha exekutivních funkcí. Velmi těžké narušení exekutivních schopností výrazně snižuje efektivitu výkonu, celková úroveň intelektových schopností je aktuálně na hranici defektu v pásmu až výrazného podprůměru, konstatována je těžká porucha výdrže pozornosti s unavitelností. Významná porucha vizuoprostorových schopností, porucha zrakové percepce a alexie komplikují čtení. Kapacita krátkodobé verbální paměti je výrazně oslabená, výkon v pásmu výrazného podprůměru. Jedná se o organickou změnu osobnosti (po úrazu), žalobkyně je nyní pasivní, apatická, bez zájmu a cílů, má oploštělou emotivitu se subdepresivním prožíváním. Uvedený deficit negativně ovlivňuje sociální fungování a průčeschnost žalobkyně (velmi těžké narušení pracovní schopnosti).
15. Při jednání soudu pověřený zástupce žalobkyně setrval na podané žalobě, souhlasil se závěry posudku PK MPSV ze dne 17. 1. 2022. Odkázal na žalobní petit a požadoval přiznání nákladů řízení ve specifikované výši 4 719 Kč. Žalovaná ponechala konečné rozhodnutí na úvaze soudu, náklady řízení nežádala.

16. Krajský soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném dokazování v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.
17. Podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
18. V odstavci (2) cit. ustanovení je uvedeno, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
  - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
  - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
  - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
19. Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok (§ 26 zdp).
20. Podle ustanovení § 39 odst. 4 zdp se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
21. Procentní míry poklesu pracovní schopnosti jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje se posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity).
22. Podle ustanovení § 2 odst. 1 cit. vyhlášky je pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.
23. Je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (odst. 3 cit. ustanovení).
24. V § 3 citované vyhlášky se uvádí: (1) V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto

zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (2) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (3) Zvýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.

25. V § 4 citované vyhlášky se uvádí: (1) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce nemá vliv, popřípadě má jen nepodstatný vliv na schopnost pojištěnce využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. (2) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce je stabilizovaný nebo pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. (3) Snížení dolní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.
26. Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na lékařském odborném posouzení. Posuzování míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou medicínskou a soud si o této otázce nemůže učinit úsudek sám, neboť nemá odborné medicínské znalosti (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. března 2017, č. j. 8 Ads 180/2016 – 50, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20, se uvádí: „*správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně, resp. v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o němž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku), případně – namítal-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise).*“
27. Napadeným rozhodnutím byl žalobkyni přiznán invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně z důvodu zjištěné míry poklesu pracovní schopnosti o 60%. V řízení před krajským soudem bylo posudkem PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové ze dne 17. 1. 2022 prokázáno, že žalobkyně byla již od data 17. 6. 2020 invalidní pro invaliditu třetího stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. c) zdp. Konečná míra poklesu pracovní schopnosti byla uvedeným posudkem stanovena ve výši 70%, což odpovídá invaliditě třetího stupně dle citovaného ustanovení zdp. Soud proto své konečné rozhodnutí opírá o závěry posudku PK MPSV, který se liší od posouzení lékařem ČSSZ v námitkovém řízení, z něhož žalovaná vycházela při svém rozhodování. Posudek PK MPSV soud

považuje za objektivní a přesvědčivý, tento plně dostál požadavkům vyjádřeným ve výše citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu, obsahuje analýzu zdravotního stavu žalobkyně, rozhodujícího zdravotního postižení na podkladě odborných nálezů, reaguje na námitky žalobkyně a obsahuje náležité odůvodnění posudkového závěru (viz výše).

28. Podle § 41 odst. 3 zdp se při změně stupně invalidity nově stanoví výše invalidního důchodu, a to ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity.
29. Podle § 56 odst. 1 písm. e) zdp, zjistí-li se, že se změnily skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu, postupuje se obdobně podle ustanovení písmene b) nebo c). Podle § 56 odst. 1 písm. b) zdp, zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, důchod se zvýší nebo přizná, a to ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží.
30. Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že v řízení před správním orgánem došlo k vadám, pro které krajskému soudu nezbylo, než zrušit žalobou napadené rozhodnutí žalované podle § 78 odst. 1 s. ř. s. z důvodů uvedených v § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť soud zjistil skutkový stav věci jinak, než žalovaná v původním správním řízení. Současně soud vrací věc žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž žalovaná bude vycházet z výsledků zjištěných krajským soudem, tedy, že žalobkyně byla od 17. 6. 2020 invalidní pro invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zdp a postupem dle § 56 odst. 1 písm. e) a b) zdp rozhodne o změně výše invalidního důchodu a jeho doplatku za rozhodné období. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

IV. Náklady řízení

31. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl na základě § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
32. Žalobkyni, která byla ve věci úspěšná a byla zastoupena advokátem, náleží náhrada nákladů za právní zastoupení (viz § 35 odst. 2 s. ř. s.) ve výši dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“). V souladu s § 9 odst. 2 AT činí tarifní hodnota 5 000 Kč. Podle § 7 bod 3 AT náleží právnímu zástupci žalobkyně odměna ve výši 1 000 Kč za každý ze tří úkonů právní služby [převzetí a příprava zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) AT, návrh ve věci samé dle § 11 odst. 1 písm. d) AT a účast při jednání soudu dne 16. 6. 2022 dle § 11 odst. 1 písm. g) AT] a náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 1 a 4 AT ve výši 300 Kč za každý ze tří úkonů právní služby, tj. celkem 3 900 Kč a dále zvýšení odměny a hotových výdajů o daň z přidané hodnoty v zákonné výši 21%, tj. 819 Kč, neboť advokát doložil, že je plátcem této daně (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Krajský soud proto výrokem II. tohoto rozsudku zavázal žalovanou povinností žalobkyni tyto prokázané náklady řízení v celkové 4 719 Kč uhradit k rukám jejího zástupce, který je advokátem (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.), a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 16. června 2022

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně